pangalt kätte saadi osade viisi, seejärgi, kuidas valmisid laenugatehtavad tööd. Saadud laenust kasustati:

1)	jaama laiendamiseks, nagu seadmete ümbertegemine, transformaatoralajaamad ja vastavad kõrgepingeliinid, umformeralajaam, ehituse lõpuleviimine jne. . .	kr. 283.955,60
2)	turbaveovahendite muretsemiseks	„ 21.591,51
3)	turbatööliste barakkide ehitamiseks	„ 30.000,—
4)	turbapresside muretsemiseks	„ 26.206,89
5)	turbakuuri ehitamiseks	„ 56.097,—
6)	1926. a. puudujäägi katteks	„ 60.000,—

Mõlema laenu kindlustuseks on Eesti Pangale (resp. Pikalaenu Pangale) panditud Ulila elektrijaama ja turbatööstuse varad. Laenude osaline tasumine ja protsentide õiendamine toimub kaks korda aastas — igal 1. mail ja 1. novembril — alati ühesuuruste annuiteetide (võlakohustus + protsendid) viisi. Nii koostatud laenu-kustutuskava järgi toimub jaama ostuhinna tasumiseks tehtud laenu lõppsumma tasumine 1. nov. 1950, teisel laenul — 1. mail 1951.

Puhja-Viljandi kõrgepingeliini ehitamiseks tehti Pikalaenu Pangalt 1929. a. kr. 135.000 suurune hüpoteeklaen, milline kustutatakse samuti annuiteetidega 30-ks juuniks 1943.

Elektrijaama rahanduslikke tulemusi, jaama tegevust ja üldkäibeid iseloomustab järgmine läbilõikeline tabel:

	Tulud kr.	Puhaskasu kr.	Produtseeritud kwt.
1919	22.798,54	8.168,20	742.074
1924	312.742,87	83.978,35	1.719.559
1930/31	650.073,72	168.989,78	4.750.807

Tabelis näidatud puhaskasust ei lähe kogu summa linna kassasse. Osa sellest kasustatakse ettevõtte laiendamiseks, sisseseade-ühikute muretsemiseks jne. Nii on jaama 1930./31. a. ekspluateerimis-aruande järgi puhaskasust linnale üle antud kr. 90.922,13, kuna ülejäänud osast kr. 47.579,76 on ära tarvitatud laenude tasumiseks ja kr. 29.582,05 — uute varade muretsemiseks.

Tartu linna elektrijaam oma sobivalt asendilt kui ka saadaolevailt küttematerjalide tagavaradelt võiks kogu Eesti elektrofitseerimisküsimuse teostumisel võtta endale kogu Lõuna-Eesti elektrienergiaga varustamise kohustuse.

GAASIVABRIK.

TARTU LINNA GAASIVABRIK, vanim linna ettevõte, on asutatud 1880. aastal, seega kogukondlike gaasivabrikute asutamise esimesel aastakümnel. Vabriku teotsemise esimesed aastad lõppesid sisseseadme täiendamiste ja juurdeehitamiste tõttu võrdlemisi suurte puudujääki-

Tartu I, lk. 192